

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **S. M.**, zast. JUDr. Vítém Vohánkou, advokátem se sídlem Na Zámecké 457/5, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 4, 128 01 Praha 2, proti sdělení žalovaného ze dne 14. 9. 2009, č.j. 37308/2009-2/PRO, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2010, č. j. 4 Cad 132/2009 – 43,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci JUDr. Vítu Vohánkovi **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2010, č. j. 4 Cad 132/2009 – 43, kterým mu byl pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského soudu ze dne 21. 1. 2010, č. j. 4 Cad 132/2009 – 27, ustanoven advokát JUDr. Vít Vohánka, se sídlem v Praze 4, Na Zámecké 457/5.

Stěžovatel v téměř nečitelné, vlastnoručně psané kasační stížnosti brojil proti tomu, že mu byl ustanoven JUDr. Vít Vohánka a požadoval, aby mu byl zástupcem ustanoven advokát Mgr. František Drlík, který jej údajně zastupuje ve stejné věci proti stejnému žalovanému. V této souvislosti odkázal na řízení vedené před Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 6 Ans 2/2010 a 6 Ads 21/2010 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2006, č. j. 3 Ads 88/2005-54.

Nejvyšší správní soud ze soudního a správního spisu zjistil, že stěžovatel podal žalobu proti dopisu žalovaného ze dne 14. 9. 2009, č. j. 37308/2009-2/PRO, kterým žalovaný sdělil stěžovatelově manželce, která podala návrh na obnovu řízení ve věci ukončení své pracovní

neschopnosti, že stěžovatel nemůže být s ohledem na § 77 odst. 7 písm. d) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, účastníkem tohoto řízení (dále jen „zákon č. 20/1966 Sb.“), protože jeho zdravotní stav nebyl přezkoumáván. Žalovaný následně v dopise vypořádával její námitky s tím, že uvedené závěry se vztahují i k výtkám jejího manžela vzneseným v podání ze dne 24. 7. 2009, v němž podal návrh na obnovu v její citované věci. V závěru uvedl, že nebyly naplněny podmínky pro obnovu řízení. Stěžovatel se žalobou domáhal, aby bylo žalovanému nařízeno rozhodnout o jeho návrhu na obnovu řízení ve věci ukončení dočasné pracovní neschopnosti jeho manželky. Městský soud stěžovatelu žalobu podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl, neboť byla s ohledem na § 77 odst. 7 písm. d) zákona č. 20/1966 Sb., podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Proti tomuto usnesení městského soudu podal stěžovatel kasační stížnost a zároveň požádal, aby mu byl k řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát Mgr. František Drlík. Městský soud mu poté, co od stěžovatele obdržel vyplněné potvrzení o osobních majetkových a výtěžkových poměrech, ustanovil zástupce JUDr. Víta Vohánku, advokáta se sídlem v Praze 4, Na Zámecké 457/5. Městský soud shledal, že u stěžovatele jsou splněny předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků a že ustanovení zástupce je nutné k ochraně jeho práv. Žádosti stěžovatele, aby mu byl ustanoven advokát Mgr. František Drlík, který jej zastupuje v některých řízeních před Krajským soudem v Ostravě, nevyhověl s odůvodněním, že stěžovatelova kasační stížnost směřuje proti usnesení Městského soudu v Praze.

Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána osobou oprávněnou a je přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s. V této souvislosti podotýká, že podle ustálené judikatury stěžovatel pro toto řízení o kasační stížnosti nemusí být v zastoupení advokátem.

Nejvyšší správní soud v první řadě uvádí, že opakovanými kasačními stížnostmi stěžovatele proti usnesením městského či případně krajského soudu o ustanovení zástupce se již několikrát zabýval v obdobných věcech. Přitom i v posuzovaném případě se jedná o stále stejnou otázku týkající se požadavku stěžovatele, aby mu soud ustanovil konkrétního advokáta. Nejvyšší správní soud k tomu opakovaně uvádí, že **účastník soudního řízení sice má právo na ustanovení zástupce**, který je schopen poskytnout a zajistit odborné zastoupení v řízení před soudem, **nikoli však právo na ustanovení konkrétního zástupce, kterého stěžovatel označuje v návrhu**. To platí zvláště tehdy, pokud svůj návrh neopře o rozumné a věcně oprávněné důvody (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2009, č. j. 7 Azs 24/2008 - 141). Tento názor Nejvyšší správní soud výslovně uvedl nejen ve všech výše citovaných rozsudcích, které stěžovatel obdržel, ale i v jiných obdobných řízeních, které stěžovatel vede. Nejvyšší správní soud tak má za to, že stěžovateli byl i v předchozích rozhodnutích dostatečně objasněn výklad § 35 odst. 7 a 8 s. ř. s.

K námitce stěžovatele, že advokát Mgr. František Drlík jej zastupuje ve stejné věci v řízeních vedených před Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 6 Ans 2/2010, 6 Ads 21/2010 a 3 Ads 88/2005, Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že lustrací řízení vedených Nejvyšším správním soudem zjistil, že řízení vedené pod sp. zn. 6 Ans 2/2010 je řízením o kasační stížnosti stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 10. 2009, č. j. 73 Cad 10/2009–6, ve věci žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje. Řízení vedené pod sp. zn. 6 Ads 21/2010 je řízením o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 10. 2009, č. j. 73 Cad 9/2009 – 6, týkající se rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje. V těchto řízeních stěžovatele zastupuje Mgr. František Drlík. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2006, č. j. 3 Ads 88/2005 - 54, na nějž stěžovatel odkazoval, byla zamítnuta jeho kasační stížnost proti usnesení Městského

soudu v Praze ze dne 29. 7. 2005, č. j. 12 Ca 48/2005 - 40, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí. V kasační stížnosti se stěžovatel domáhal, aby mu namísto JUDr. Heleny Teissingové byla ustanovena advokátka Mgr. Pavla Frodlová. Nejvyšší správní soud z těchto zjištěných okolností shledal, že řízení a rozsudek, na něž stěžovatel v dané věci odkazuje, nejsou věcně stejné ani obdobné. Mgr. František Drlík jej totiž zastupuje v řízení o kasačních stížnostech proti usnesení Krajského soudu v Ostravě (nikoli Městskému soudu v Praze), v nichž je žalovaným Krajský úřad Olomouckého kraje (nikoli Ministerstvo zdravotnictví). V řízení zakončené citovaným zamítavým rozsudkem Nejvyššího správního soudu se stěžovatel domáhal, aby jej zastupovala advokátka Mgr. Pavla Frodlová (řízení bylo vedeno proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, nikoli Ministerstva zdravotnictví).

Nejvyšší správní soud připomíná, že městský soud ustanovil stěžovateli jako zástupce advokáta, který působí v obvodu tohoto městského soudu, čímž mu poskytl zákonem požadovaný stupeň právního komfortu. Nejvyšší správní soud shledal tento postup za zcela zákonný a v souladu se zásadami spravedlivého procesu. Advokát Mgr. František Drlík zastupuje stěžovatele v některých jiných řízeních, jedná se však o řízení vedené u Krajského soudu v Ostravě, nikoliv u Městského soudu v Praze, a proto je logické a správné, že stěžovateli byl ustanoven zástupce působícího v obvodu tohoto soudu. Nejvyšší správní soud rovněž nepřehlédl, že stěžovatel se v jiných řízeních dožadoval, aby mu byl ustanovován jako zástupce právě JUDr. Vít Vohánka, neboť jej zastupuje v jiných řízeních a stěžovatel k němu má důvěru (viz např. řízení Nejvyššího správního soudu vedené pod sp. zn. 4 Ads 67/2009, 3 Ads 105/2009, 4 Ads 9/2009, 4 Ads 98/2008, 4 Ads 97/2008, 4 Ads 35/2007 atd.). Skutečnost, že stěžovatel poté, co je mu ustanoven tolik požadovaný zástupce, jeho osobu odmítá, svědčí o tom, že tento jeho postup je účelový. Právě tyto okolnosti (opakované bezdůvodné žádosti o změnu ustanoveného zástupce; opakované žádosti o ustanovení uvedeného zástupce, proti jehož osobě brojí v případě, že je mu ustanoven atd.) je třeba v dané věci zohlednit. Přitom stěžovatel byl zpraven o možnosti zvolit si zástupce, který by mu nejvíce vyhovoval a v nějž by měl největší důvěru. Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému správnímu orgánu, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti.

Ustanovenému zástupci stěžovatele JUDr. Vítu Vohánkovi Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování stěžovatele, neboť z obsahu spisu nezjistil žádný úkon advokáta v tomto řízení, což je logickým vyústěním toho, že kasační stížností bylo napadeno právě usnesení o ustanovení JUDr. Víta Vohánky zástupcem stěžovatele.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu